

Tuli syöksyy tunturista
tuhka tunturin kupeesta.
Liekki leikkaa kalliota
sulattaen suuret paadet,
kuumentaan, kiehuttaen
kaiken tiellensä tulevan.
Jäljelle jää musta tuhka
liitelemään taivaan teitä,
taivaan tuulien mukana.

Valtava on laavan lento,
mahtava manalan mahti.
Ihminen on pienen pieni
luonnon voimien edessä.
Tekniikka ei tuhkaa voita,
lannista ei laavaa tiede.
Tosin lauotaan alukset
maasta Kuutakin pidemmä,
planeettamme tuhka silti
voittaa taidot tiedemiesten.
Kun se leijuu taivahalla
peninkulman korkeudella,
särkyvät koneiden piuhat,
katastrofiin loppuu lento,
lyhyt on se kuin kanalla.

Tulivuorien sisällä
peninkulmia syvällä
helvetti on valloillansa,
ja kun se poraavi reiän
kylkeen kallion graniitin,
lentää laava, tuiskii tuhka
sinisille taivaan teille
säikäyttäen ihmislapset,
tekniikan professoritkin.

Eipä lennä ilmalaivat
tuhkassa lisääntyvässä,
kopterit ei myöskään kiidä
nokipilvien sisällä.
Luonto lait on laatinunna,
miten olla ja eleä
matoisessa maailmassa,
alla suuren tuhkapilven

Tuhka lentää taivaan teitä

Kirjoittanut Kyösti Kettunen

sekä rannoilla merien.